

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 50.

Vydána dne 16. června 1923.

Obsah: (118. a 119.) 118. Smlouva mezi Československou republikou a Německou říší o urovnání tuzemského a cizozemského zdanění, zvláště o zamezení dvojího zdanění v oboru přímých daní a smlouva mezi Československou republikou a Německou říší o právní ochraně a právní pomoci ve věcech berních. — **119.** Smlouva ujednaná mezi Československou republikou a Německou říší k tomu, aby bylo zamezeno dvojí zdanění v oboru dávek pro případ smrti.

118.

Smlouva

mezi Československou republikou a Německou říší o urovnání tuzemského a cizozemského zdanění, zvláště o zamezení dvojího zdanění v oboru přímých daní

a

smlouva

mezi Československou republikou a Německou říší o právní ochraně a právní pomoci ve věcech berních.

Československá republika a Německá říše, přejíce si tuzemské a cizozemské zdanění v obou státech pro obor daní přímých urovnati, zvláště zameziti dvojí zdanění

a

upraviti právní ochranu příslušníků Československé republiky v říši Německé a příslušníků Německé říše v Československé republice, jakož i povinnost úřadů obou států k vzájemné úřední a právní pomoci ve věcech berních,

sjednaly následující dvě smlouvy.

Za tou příčinou byli jmenováni zmocněnci:

Československou republikou

odborový přednosta v ministerstvu financí
Dr. Bohumil V l a s á k,

Vertrag

zwischen dem Deutschen Reiche und der
čechoslovakischen Republik zur Aus-
gleichung der in- und ausländischen Be-
steuerung, insbesondere zur Vermeidung der
Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der di-
rekten Steuern

und

Vertrag

zwischen dem Deutschen Reiche und der
čechoslovakischen Republik über Rechts-
schutz und Rechtshilfe in Steuersachen.

Das Deutsche Reich und die čechoslo-
vakische Republik haben, von dem Wunsche
geleitet, auf dem Gebiete der direkten Steuern
die in- und ausländische Besteuerung in
den beiden Staaten auszugleichen, insbeson-
dere die Doppelbesteuerung zu vermeiden

und

den Rechtsschutz der Angehörigen des Deut-
schen Reichs in der čechoslovakischen Re-
publik und der Angehörigen der čechoslo-
vakischen Republik im Deutschen Reiche so-
wie die Verpflichtung der Behörden beider
Staaten zu gegenseitiger Amts- und Rechts-
hilfe in Steuersachen zu regeln,

die nachstehenden beiden Verträge abge-
schlossen.

Zu diesem Zwecke wurden als Bevollmäch-
tigte ernannt:

von Seiten des Deutschen Reiches

der deutsche Geschäftsträger Legationsrat
Hans Heinrich Dieckhoff,

odborový přednosta v ministerstvu financí
Dr. Vladimír Valníček,

ministerský rada v ministerstvu financí
Dr. Richard Stretti;

Německou říší

německý zplnomocněnec legační rada Hans
Heinrich Dieckhoff,

tajný vládní rada ministerský rada v říš-
ském ministerstvu financí Ernst Peiffer,

ministerský rada v říšském ministerstvu
financí Dr. Herbert Dorn.

Zmocněnci, vyměňivše si své plné moci a
shledavše je správnými, dohodli se takto:

A.

Smlouva

mezi Československou republikou a Německou
říší o urovnání tuzemského a cizozemského
zdanění, zvláště o zamezení dvojího zdanění
v oboru přímých daní.

Článek I.

Příslušníci Československé republiky nebo
němečtí státní příslušníci budou podrobeni,
pokud v dalších článcích není smluveno něco
jiného, přímým daním jen v tom státě,
v němž mají bydliště, nebo nemají-li tu by-
dliště, v tom státu, v němž se zdržují.

Mají-li bydliště v obou státech, budou pod-
robeni přímým daním toliko v tom státě, je-
hož jsou státními příslušníky. Pro osoby,
které by příslušely do obou států anebo nepří-
slušely do žádného ze zúčastněných států, vy-
hrazuje se zvláštní dohoda od případu k pří-
padu.

Bydliště ve smyslu této smlouvy má někdo
tam, kde má byt za okolností, z nichž lze sou-
diti na úmysl jej podržeti.

Zdržuje se někdo ve smyslu této smlouvy
tam, kde mešká za okolností, z nichž lze sou-
diti na jeho úmysl v tomto místě nebo v této
zemi prodlévatí nikoli jen přechodně.

der Geheime Regierungsrat Ministerialrat
im Reichsfinanzministerium Ernst Peiffer,

der Ministerialrat im Reichsfinanzministe-
rium Dr. Herbert Dorn;

von Seiten der čechoslovakischen Re-
publik

der Sektionschef im Finanzministerium
Dr. Bohumil Vlášák,

der Sektionschef im Finanzministerium
Dr. Vladimír Valníček,

der Ministerialrat im Finanzministerium
Dr. Richard Stretti.

Die Bevollmächtigten haben, nachdem sie
sich ihre Vollmachten mitgeteilt und diese
als richtig befunden haben, Folgendes ver-
einbart:

A.

Vertrag

zwischen dem Deutschen Reiche und der
čechoslovakischen Republik zur Aus-
gleichung der in- und ausländischen Be-
steuerung, insbesondere zur Vermeidung der
Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der di-
rekten Steuern.

Artikel I.

Deutsche Staatsangehörige oder Angehö-
rige der čechoslovakischen Republik sollen,
soweit nicht in den folgenden Artikeln
etwas anderes vereinbart ist, zu den direkten
Steuern nur in dem Staate herangezogen wer-
den, in welchem sie ihren Wohnsitz und in
Ermangelung eines solchen ihren Aufenthalt
haben.

Ist in beiden Staaten ein Wohnsitz begrün-
det, so werden sie nur in demjenigen Staate
zu den direkten Steuern herangezogen, dessen
Staatsangehörigkeit sie besitzen. Bei Per-
sonen, die in beiden oder in keinem der betei-
ligten Staaten die Staatsangehörigkeit be-
sitzen sollten, bleibt besondere Vereinbarung
von Fall zu Fall vorbehalten.

Einen Wohnsitz im Sinne dieses Vertrages
hat jemand da, wo er eine Wohnung unter
Umständen inne hat, die auf die Absicht der
Reibehaltung einer solchen schliessen lassen.

Einen Aufenthalt im Sinne dieses Vertrages
hat jemand da, wo er sich unter Umständen
aufhält, die auf die Absicht schliessen lassen,
an diesem Ort oder in diesem Lande nicht
nur vorübergehend zu verweilen.

Článek II.

Pozemky a budovy, jakož i příjmy z nich podrobeny budou přímým daním jen v tom státě, v němž leží.

Hypoteční pohledávky a příjem z nich ne- náleží pod odstavec 1., nýbrž pokládají se za jmění kapitálové a příjem z něho.

Článek III.

Provozování živností, jakož i příjem z něho podrobeny budou přímým daním jen v tom státě, v němž je udržována provozovna ku provozování stálé živnosti.

Za provozovny se pokládají: pobočné zá- vody, výrobní, nákupní a prodejny, sklady, pisárny a jiná zařízení obchodní, udržovaná ku provozování živnosti podnikatelem samot- ným, jeho obchodním společníkem, prokuri- stou nebo jiným stálým zástupcem.

Jsou-li provozovny téhož živnostenského podniku v obou územích, bude podroben pří- mým daním v každém území jen podle míry provozování z tuzemských provozoven.

Předchozí ustanovení netýkají se zdanění živnosti podomní a kočovní.

Článek IV.

Ustanovení článku III. vztahují se na vý- dělky z činnosti vědecké, umělecké, spisovatel- ské, učitelské nebo vychovatelské, z povolání lékařů, právních zástupců, architektů, inže- nýrů a z vykonávání jiných svobodných povolání jen potud, pokud se povolání vykonává v druhém státě z pevného střediska (provo- zovny).

Článek V.

Ustanovení článku XVII. hospodářské úmluvy z 29. června 1920 zůstávají ne- dotčena.

Článek VI.

Pravidelně se opětuující příjmy nebo pod- pory, splatné z veřejných pokladen (říš- ských, státních, zemských, okresních, obec-

Artikel II.

Grundstücke und Gebäude sowie das Ein- kommen daraus sollen nur in dem Staate zu den direkten Steuern herangezogen werden, in welchem sie liegen.

Hypothekarforderungen und das Einkom- men daraus fallen nicht unter Absatz 1, son- dern werden als Kapitalvermögen und Ein- kommen daraus angesehen.

Artikel III.

Der Gewerbebetrieb sowie das Einkommen daraus sollen nur in dem Staate zu den di- rekten Steuern herangezogen werden, in wel- chem eine Betriebsstätte zur Ausübung eines stehenden Gewerbes unterhalten wird.

Als Betriebsstätten gelten: Zweignieder- lassungen, Fabrikationsstätten, Ein- und Ver- kaufsstellen, Niederlagen, Kontore und son- stige zur Ausübung des Gewerbes durch den Unternehmer selbst, dessen Geschäftsteil- haber, Prokuristen oder andere ständige Ver- treter unterhaltene Geschäftseinrichtungen.

Befinden sich Betriebsstätten desselben ge- werblichen Unternehmens in beiden Gebieten, so soll die Heranziehung zu den direkten Steu- ern in jedem Gebiete nur nach Massgabe des von den inländischen Betriebsstätten aus stattfindenden Betriebes erfolgen.

Die vorstehenden Bestimmungen beziehen sich nicht auf die Besteuerung des Hausier- und Wandergewerbes.

Artikel IV.

Auf den Erwerb aus wissenschaftlicher, künstlerischer, schriftstellerischer, unterrich- tender oder erziehender Tätigkeit, aus der Be- rufstätigkeit der Aerzte, Rechtsanwälte, Ar- chitekten, Ingenieure und der Ausübung an- derer freier Berufe, finden die Bestimmungen des Art. III nur insoweit Anwendung, als die Ausübung der Berufstätigkeit in dem anderen Staate von einem festen Mittelpunkte (Be- triebsstätte) aus stattfindet.

Artikel V.

Die Vorschriften im Artikel XVII des Wirtschaftsabkommens vom 29. Juni 1920 bleiben unberührt.

Artikel VI.

Aus öffentlichen Kassen (Reichs-, Staats-, Landes-, Bezirks-, Gemeindekassen usw.) zahlbare, regelmässig wiederkehrende Bezüge

ních atd.), jež se poskytují vzhledem na nynější nebo dřívější služební činnost nebo činnost v povolání (platy služební, odpočinkové, čekatelské, zaopatřovací a pod.), podrobeny budou přímým daním jen v tom státě, z něhož se děje výplata.

Článek VII.

Ustanovení článku II. a článku III., odstavec 1. až 3., platí také pro osoby nefysické.

Článek VIII.

Pokud se dle německého zákona o dani z výnosu kapitálu z 29. března 1920 (říšský zákoník strana 345), dle III. hlavy zákona o osobních daních z 25. října 1896 (ř. z. č. 220) nebo dle uherských zákonných článků XXII: 1875 a VII: 1883 zdaňují úroky, podíly na zisku a jiné výtěžky z kapitálu u pramene, náleží daň jen tomu státu, v jehož území se koná srážka dle uvedených zákonů. Leží-li v jednom státě hlavní závod a ve druhém státě závod pobočný, sráží se daň z úroků, které vznikly v obchodním provozování pobočného závodu, jen ve prospěch toho státu, v němž pobočný závod leží.

U úroků z hypotečních pohledávek jest jen ten stát oprávněn vybírat daně v odstavci 1. uvedené, v jehož území leží zavazovaný pozemek.

Článek IX.

Ustanovení článků I., II., III., IV. a VI. této smlouvy vztahují se obdobně na ukládání daní dle zákona o dani z držby z 3. července 1913 (říšský zákoník strana 524), podle zákona o dani válečné z 21. června 1916 (říšský zákoník strana 561) a podle zákonů o mimořádné válečné dávce na účetní rok 1918 z 26. července 1918 (říšský zákoník strana 964) a na účetní rok 1919 z 10. září 1919 (říšský zákoník strana 1567), jakož i podle zákonů o válečné dani (dani z válečných zisků) platných v Československé republice.

Při vypočítávání zdanitelného vyššího zisku (vyššího výtěžku) tuzemských společností podle zákonů uvedených v odstavci 1. vypočte se

oder Unterstützungen, die mit Rücksicht auf eine gegenwärtige oder frühere Dienstleistung oder Berufstätigkeit gewährt werden (Besoldungen, Ruhegehälter, Wartegelder, Versorgungsbezüge und dergl.), sollen nur in dem Staate, aus welchem die Zahlung zu erfolgen hat, zu den direkten Steuern herangezogen werden.

Artikel VII.

Die Bestimmungen des Artikel II und des Artikel III, Absatz 1 bis 3, finden auch auf nichtphysische Personen Anwendung.

Artikel VIII.

Soweit nach dem deutschen Kapitalertragssteuergesetze vom 29. März 1920 (Reichs-Gesetzbl. S. 345), nach dem dritten Hauptstücke des Personalsteuergesetzes vom 25. Oktober 1896 (R. G. Bl. Nr. 220) oder nach den ungarischen Gesetzartikeln XXII:1875 und VII:1883 eine Besteuerung von Zinsen, Gewinnanteilen und anderen Kapitalerträgen an der Quelle stattfindet, steht die Steuer nur dem Staate zu, in dessen Gebiet der Abzug nach den bezeichneten Gesetzen zu bewirken ist. Befindet sich in dem einen Staate die Hauptniederlassung und in dem anderen Staate eine Zweigniederlassung, so ist der Abzug der Steuer von den Zinsen, die im Geschäftsbetriebe der Zweigniederlassung erwachsen, nur zu Gunsten des Staates zulässig, in dem die Zweigniederlassung belegen ist.

Bei den Zinsen aus Hypothekenforderungen ist nur der Staat zur Erhebung der im Absatz 1 genannten Steuern berechtigt, in dessen Gebiet das belastete Grundstück belegen ist.

Artikel IX.

Auf die Steuerveranlagung nach dem Besitzsteuergesetz vom 3. Juli 1913 (Reichs-Gesetzbl. S. 524), dem Kriegssteuergesetz vom 21. Juni 1916 (Reichs-Gesetzbl. S. 561) und den Gesetzen über eine ausserordentliche Kriegsabgabe für das Rechnungsjahr 1918 vom 26. Juli 1918 (Reichs-Gesetzbl. S. 964) und für das Rechnungsjahr 1919 vom 10. September 1919 (Reichs-Gesetzbl. S. 1567), sowie nach den in der Tschechoslovakischen Republik geltenden Gesetzen über die Kriegsteuer (Kriegsgewinnsteuer) finden die Bestimmungen der Artikel I, II, III, IV und VI dieses Vertrages sinngemäss Anwendung.

Bei Berechnung des abgabepflichtigen Mehrgewinns (Mehrertrages) der inländischen Gesellschaften auf Grund der im

za příčinou zjištění mírového zisku dle § 17 německého zákona o dani válečné z 21. června 1916, podle § 2, odstavce 2., a § 5 císařského nařízení ze 16. dubna 1916 (ř. z. č. 103) a podle týchž paragrafů zákona ze dne 16. února 1918 (ř. z. č. 66), jakož i podle příslušných ustanovení uherských zákonných článků XXIX: 1916 a IX: 1918 procentová sazba z té části základního, kmenového neb zakládacího kapitálu, která odpovídá poměru celkového zakládacího a provozovacího kapitálu společnosti k základnímu a provozovacímu kapitálu, připadajícímu na druhý stát.

Odpočtení vyšších příjmů z akcií nebo podílů dle § 18 německého zákona o dani válečné, podle § 8 císařského nařízení ze 16. dubna 1916 a § 7 zákona ze 16. února 1918, jakož i podle příslušných ustanovení uherských zákonných článků XXIX: 1916 a IX: 1918 je přípustno také stran těch filiálních společností, jež mají svoje sídlo v území druhého státu.

Článek X.

Ustanovení článků I. až III. a VII. platí obzvláště také pro ukládání říšské dávky nouzové dle německého zákona z 31. prosince 1919 (říšský zákoník strana 2189) a pro ukládání dávky z majetku dle československého zákona z 8. dubna 1920 (Sbírka zák. a nař. č. 309).

Dávky vybírané dle obou zákonů považují se za stejnorodé ve smyslu § 4 zákona o říšské dávkě nouzové a § 2, čís. 1., odst. 2., § 42, čís. 1. a 2., odst. 2., československého zákona o dávkě z majetku, avšak s tou výhradou, že jmění kapitálové může býti podrobena dávkě jen v tom státě, jemuž přísluší dle článku I. neomezené právo daňové.

Ke jmění kapitálovému ve smyslu odstavce 2. nenáleží však: hypoteční pohledávky a účastenství na společnostech s výjimkou kuksů, akcií, podílních listů a jiných cenných papírů.

Článek XI.

Ke změnám v osobních poměrech osob povinných k dávkě, jež se dotýkají povinnosti k dávkě a nastaly v době mezi 1. březnem a

Absatz 1 bezeichneten Gesetze ist zur Feststellung des Friedensgewinns nach § 17 des deutschen Kriegssteuergesetzes vom 21. Juni 1916, nach § 2, Absatz 2, und § 5 der Kaiserl. Verordnung vom 16. April 1916 (R. G. Bl. Nr. 103) und nach denselben Paragraphen des Gesetzes vom 16. Februar 1918 (R. G. Bl. Nr. 66), sowie nach den entsprechenden Vorschriften der ungarischen Gesetzartikel XXIX: 1916 und IX: 1918 der Hundertsatz von dem Teil des Grund- oder Stamm- bzw. Anlagekapitals zu berechnen, der dem Verhältnis des gesamten Anlage- und Betriebskapitals der Gesellschaft zu dem auf den anderen Staat entfallenden Teil des Anlage- und Betriebskapitals entspricht.

Der Abzug von Mehreinnahmen aus Aktien oder Anteilen gemäss § 18 des deutschen Kriegssteuergesetzes, gemäss § 8 der Kaiserlichen Verordnung vom 16. April 1916 und § 7 des Gesetzes vom 16. Februar 1918, sowie gemäss den entsprechenden Vorschriften der ungarischen Gesetzartikel XXIX: 1916 und IX: 1918 ist auch hinsichtlich solcher Tochtergesellschaften zulässig, die ihren Sitz im Gebiete des anderen Staates haben.

Artikel X.

Die Bestimmungen der Artikel I bis III und VII. gelten insbesondere auch für die Veranlagung zum Reichsnotopfer nach dem deutschen Gesetz vom 31. Dezember 1919 (Reichsgesetzbl. S. 2189) und für die Veranlagung zur Vermögensabgabe nach dem čechoslovakischen Gesetz vom 8. April 1920 (Sammlung Nr. 309).

Die nach beiden Gesetzen zu erhebenden Abgaben werden als gleichartige im Sinne des § 4 des Reichsnotopfergesetzes und des § 2, Ziffer 1, Absatz 2, § 42, Ziffer 1 und 2, Absatz 2, des čechoslovakischen Gesetzes über eine Vermögensabgabe angesehen, jedoch mit der Massgabe, dass das Kapitalvermögen nur in dem Staate der Abgabe unterworfen werden darf, dem nach Artikel I ein unbeschränktes Steuerrecht zusteht.

Zum Kapitalvermögen im Sinne des Absatz 2 gehören jedoch nicht: Hypothekenforderungen und Beteiligungen an Gesellschaften mit Ausnahme von Kuxen, Aktien, Anteilscheinen und sonstigen Wertpapieren.

Artikel XI.

Die Abgabepflicht berührende Veränderungen in den persönlichen Verhältnissen eines Abgabepflichtigen, die in der Zeit zwi-

31. prosincem 1919 a přivodí dvojí zdanění, dlužno míti zření tím způsobem, že dávka z majetku uložená v republice Československé podle dřívějšího rozhodného dne započte se do říšské dávky nouzové až do výše její polovice.

Ke změnám v uložení jmění poplatníkovy, týkajícím se povinnosti k dávce, jež nastaly v době mezi 1. březnem a 31. prosincem 1919 a přivodí dvojí zdanění, dlužno míti zřetel tím způsobem, že říšská dávka nouzová, vybraná dle článků II. a III. v Německu, započte se do dávky z majetku vybrané v Československé republice až do výše její polovice.

Článek XII.

Ustanovení této smlouvy nelze užiti, kdyby ustanovení článků X. a XI. vedla k osvobození od říšské dávky nouzové nebo ke zmenšení této dávky a kdyby zároveň nebylo možné zdanění československou dávkou z majetku.

Článek XIII.

Pokud by podle německých zákonů o válečné dávce z přírůstku na jmění z 10. září 1919 (říšský zákoník strana 1579) na jedné straně a podle československého zákona o přírůstku na majetku z 8. dubna 1920 (Sb. z. a n. čís. 309) na druhé straně bylo možno dvojí zdanění, užije se obdobně ustanovení článků X. až XII.

Článek XIV.

Pokud podle československého zákona z 25. února 1919 (Sb. z. a n. čís. 84) trvají majetkové uzávěry vůči osobám, které dle ustanovení této smlouvy nepodléhají dávce z majetku, buďtež na návrh zrušeny.

Vkladní listy, které byly vydány Československou republikou při okolování bankovek za příčinou provedení dávky z majetku osobám uvedeným v odstavci 1. za zadržené bankovky, budou na návrh vyměňovány v té míře,

schen dem 1. März und 31. Dezember 1919 stattgefunden und eine Doppelbesteuerung zur Folge haben, sind in der Weise zu berücksichtigen, dass die auf Grund des früheren Stichtages in der čechoslovakischen Republik veranlagte Vermögensabgabe auf das Reichsnotopfer bis zur Höhe der Hälfte des Reichsnotopfers angerechnet wird.

Die Abgabepflicht berührende Veränderungen in der Anlage des Vermögens eines Abgabepflichtigen, die in der Zeit zwischen dem 1. März und 31. Dezember 1919 stattgefunden und eine Doppelbesteuerung zur Folge haben, sind in der Weise zu berücksichtigen, dass das nach Artikel II und III in Deutschland erhobene Reichsnotopfer auf die in der čechoslovakischen Republik erhobene Vermögensabgabe bis zur Höhe der Hälfte dieser Abgabe angerechnet wird.

Artikel XII.

Würden die Bestimmungen der Artikel X und XI zu einer Befreiung vom Reichsnotopfer oder zu einer Minderung dieser Abgabe führen, ohne dass gleichzeitig eine Heranziehung zur čechoslovakischen Vermögensabgabe erfolgen kann, so finden die Bestimmungen dieses Vertrages keine Anwendung.

Artikel XIII.

Soweit nach den deutschen Gesetzen über eine Kriegsabgabe vom Vermögenszuwachs vom 10. September 1919 (Reichsgesetzbl. S. 1579) einerseits und nach dem čechoslovakischen Gesetz über eine Vermögenszuwachsabgabe vom 8. April 1920 (Sammlung der Gesetze und Verordnungen Nr. 309) andererseits eine Doppelbesteuerung möglich wäre, finden die Bestimmungen der Artikel X bis XII entsprechende Anwendung.

Artikel XIV.

Soweit auf Grund des čechoslovakischen Gesetzes vom 25. Februar 1919 (Sammlung der Gesetze und Verordnungen Nr. 84) Vermögenssperrn gegenüber solchen Personen bestehen, die zufolge den Bestimmungen dieses Vertrages der Vermögensabgabe nicht unterliegen, sind diese Vermögenssperrn auf Antrag aufzuheben.

Die Einlagescheine, welche von der čechoslovakischen Republik bei der zum Zwecke der Durchführung der Vermögensabgabe vorgenommenen Banknotenabstempelung den im Absatz 1 genannten Personen für die zu-

jak se bude scházeti dávka z majetku a z přírůstku na majetku.

Článek XV.

Obyvatelé Hlučínska nebudou podrobeni říšské dávce nouzové a válečné dávce z přírůstku na majetku, měli-li svoje bydliště nebo trvalý pobyt v Hlučínsku dne 31. prosince 1919 a pozbyli-li smlouvou mírovou a čl. 3. smlouvy o státní příslušnosti ze dne 29. června 1920 německého říšského příslušenství, pokud nepodléhají v Německu v obmezené míře povinnosti daňové podle článků II. a III. této smlouvy a nemají hypotečních pohledávek a účastenství na společnostech (vyjímajíc kuksy, akcie, podílní listy a jiné cenné papíry).

Ustanovení odstavce 1. nevztahují se na osoby, které podle uvedených smluv optují pro říšskoněmeckou příslušnost; s takovými osobami budiž nakládáno dle všeobecných ustanovení této smlouvy.

Článek XVI.

Ustanovení československého zákona o zdánění neodevzdaných pozůstalostí nelze potud užítí, pokud příjem nebo jmění nabyvatelů, pocházející z pozůstalostí, jest v Německu bezprostředně podrobena dani dle ustanovení této smlouvy.

Daň zaplacená z neodevzdané pozůstalosti budiž vrácena, jakmile bylo zjištěno, že tu jsou předpoklady odstavce 1. a nabyvatel navrhne vrácení.

Článek XVII.

Diplomatičtí, konsulární a jiní zástupci obou států, pokud jsou úředníky z povolání a vedle svého úřadu nezabývají se ve státě, jenž je přijímá, výdělečnou činností, jakož i úředníci jim přidělení a osoby jsoucí ve službách jejich a jejich úředníků, jsou osvobozeni od přímých daní ve státě, jenž je přijímá. Osvobození nastává jen tehdy, jsou-li uvedené osoby příslušníky státu, který je vysílá. Osvobození nevztahuje se na daň, jež se vybírá podle článků II., III. a VI., ani na daň

rückbehaltenen Banknoten ausgestellt worden sind, werden nach Massgabe der aus der Vermögensabgabe und Vermögenszuwachsabgabe eingehenden Mittel auf Antrag eingelöst.

Artikel XV.

Einwohner des Hultschiner Ländchens werden zum Reichsnotopfer und zur Kriegsabgabe vom Vermögenszuwachs insoweit nicht herangezogen werden, als sie ihren Wohnsitz oder dauernden Aufenthalt am 31. Dezember 1919 im Hultschiner Ländchen gehabt und durch den Friedensvertrag und Artikel 3 des Staatsangehörigkeitsvertrages vom 29. Juni 1920 die deutsche Reichsangehörigkeit verloren haben, ohne einer beschränkten Steuerpflicht in Deutschland gemäß Artikel II und III dieses Vertrages zu unterliegen und ohne Hypothekenforderungen und Beteiligungen an Gesellschaften (mit Ausnahme von Kuxen, Aktien, Anteilscheinen und sonstigen Wertpapieren) zu besitzen.

Die Bestimmung des Absatz 1 findet auf Personen keine Anwendung, die auf Grund der angegebenen Verträge für die deutsche Reichsangehörigkeit optieren; sie sind nach den allgemeinen Bestimmungen dieses Vertrages zu behandeln.

Artikel XVI.

Die Vorschriften der čechoslovakischen Gesetze über die Besteuerung ruhender Erbschaften finden insoweit keine Anwendung, als für das aus der Erbschaft herrührende Einkommen oder Vermögen der Erwerber in Deutschland nach den Bestimmungen dieses Vertrages unmittelbar zur Steuer herangezogen wird. Die von der ruhenden Erbschaft entrichtete Steuer ist zu erstatten, sobald das Vorliegen der Voraussetzungen des Absatz 1 feststeht und der Erwerber die Erstattung beantragt.

Artikel XVII.

Die diplomatischen, konsularischen und sonstigen Vertreter der beiden Staaten, sofern diese Vertreter Berufsbeamte sind und ausserhalb ihres Amtes im Empfangsstaat keine Erwerbstätigkeit ausüben, sowie die ihnen zugewiesenen Beamten und die in ihrem und ihrer Beamten Dienst stehenden Personen sind von den direkten Steuern im Empfangsstaat befreit. Die Befreiung tritt nur ein, soweit die genannten Personen Angehörige des Entsendestaates sind. Sie erstreckt

vyznačenou v článku VIII., jež se vybírá u pramene, pokud zákony obou států neobsahují odchylných ustanovení ve prospěch těchto osob.

Článek XVIII.

Ustanovení článku XVII. platí obdobně pro osoby, které jsou ve službách celních a železničních správ jednoho z obou států a které jsou zaměstnány v úředním místě této správy ležícím v obvodu druhého státu a jenom z toho důvodu tam bydlí, rovněž i pro příslušníky a služebnictvo s nimi žijící ve společné domácnosti, jsou-li naznačené osoby příslušníky státu, který je vysílá.

Článek XIX.

Nejvyšší finanční správní úřady obou států mohou sjednatí další úmluvy ve smyslu této smlouvy. Mohou zvláště umluviti ustanovení o přiměřeném rozdělení příjmu ve smyslu článku III., odstavce 3.

Článek XX.

Této smlouvy budiž užito:

a) v Německé říši:

na válečné daně a válečné dávky za dobu od počátku prvního roku válečného (válečného obchodního roku),

na říšskou dávku nouzovou za dobu ode dne, kdy nabyt účinnosti zákon o říšské dávce nouzové, jinak jak co do říšských daní, tak co do daní vybíraných zeměmi z majetku pozemkového a z provozování živnosti za dobu od počátku berního roku 1920;

b) v Československé republice:

na válečné daně (daně z válečných zisků) za dobu od počátku prvního roku válečného (válečného obchodního roku),

na dávku z majetku a dávku z přírůstku na majetku za dobu ode dne, kdy tento zákon nabyt účinnosti,

na ostatní daně za dobu od počátku daňového roku 1920.

sich nicht auf die nach Artikel II, III und VI zu erhebende, sowie auf die im Artikel VIII bezeichnete, an der Quelle zu erhebende Steuer, soweit nicht die Gesetze der beiden Staaten zu Gunsten dieser Personen abweichende Vorschriften enthalten.

Artikel XVIII.

Die Bestimmung des Artikel XVII gilt entsprechend für die im Dienste der Zoll- und Eisenbahnverwaltungen eines der beiden Staaten stehenden Personen, welche bei einer auf dem Gebiete des anderen Teils belegenen Amtsstelle dieser Verwaltung beschäftigt werden und deshalb dort wohnen, sowie für ihre mit ihnen in häuslicher Gemeinschaft lebenden Angehörigen und Hausbediensteten, soweit die bezeichneten Personen Angehörige des Entsendestaates sind.

Artikel XIX.

Die obersten Finanzverwaltungsbehörden der beiden Staaten können weitere Vereinbarungen im Sinne dieses Vertrages treffen. Sie können insbesondere Bestimmungen über eine angemessene Verteilung des Einkommens im Sinne des Artikel III, Absatz 3, vereinbaren.

Artikel XX.

Dieser Vertrag findet Anwendung:

a) im Deutschen Reiche

auf die Kriegssteuern und Kriegsabgaben für die Zeit seit dem Beginn des ersten Kriegsjahres (Kriegsgeschäftsjahres),

auf das Reichsnotopfer für die Zeit seit dem Tage des Inkrafttretens des Gesetzes über das Reichsnotopfer,

im übrigen sowohl hinsichtlich der Reichssteuern wie der von den Ländern erhobenen Steuern vom Grundvermögen und vom Gewerbebetrieb für die Zeit seit dem Beginn des Steuerjahres 1920;

b) in der Tschechoslowakischen Republik

auf die Kriegssteuern (Kriegsgewinnsteuern) für die Zeit seit dem Beginn des ersten Kriegsjahres (Kriegsgeschäftsjahres),

auf die Vermögensabgabe und Vermögenszuwachsabgabe für die Zeit seit dem Tage des Inkrafttretens dieses Gesetzes,

auf die übrigen Steuern für die Zeit seit dem Beginn des Steuerjahres 1920.

Není-li v odstavci 1. ustanoveno něco jiného, užije se obdobně pro daně z předchozích let přiměřeně mezistátních úmluv, pocházejících z dřívější doby a sloužících zamezení dvojího zdanění, v obvodu jejich místní působnosti.

Článek XXI.

Tato smlouva, která byla podepsána v československém a německém prvopise, bude ratifikována a ratifikační listiny buďtež pokud možno nejdříve v Berlíně vyměněny. Tato smlouva nabývá účinnosti dnem ratifikace a potrvá v platnosti potud, pokud nebude jednou ze smluvních stran nejpozději 6 měsíců před uplynutím kalendářního roku vypovězena. Při včasné výpovědi pozbývá smlouva účinnosti uplynutím tohoto kalendářního roku.

Oba texty smlouvy jsou autentické. Ratifikovaná smlouva bude uveřejněna v každém z obou států v úřední sbírce zákonů v obou autentických textech.

B.

Smlouva

mezi Německou říší a Československou republikou o právní ochraně a právní pomoci ve věcech daňových.

Článek I.

Daněmi ve smyslu této smlouvy dlužno rozuměti veškeré dávky, pokud jsou vybírány na straně Německé říše pro říši a země, na straně Československé republiky pro stát, a na obou stranách ve formě přírážek nebo příspěvků, které se mají vybíratí jednotně s těmito dávkami na účet jiných veřejnoprávních svazků. Vyňata jsou však cla a spotřební dávky; daň z obrátu a daň přepychová nebudí při užívání této smlouvy pokládána za spotřební dávku.

I. Právní ochrana ve věcech daňových.

Článek II.

S příslušníky jednoho z obou států bude se nakládati daňově na území druhého státu

Soweit nicht im Absatz 1 etwas anderes bestimmt ist, finden für die Steuern aus vorangegangenen Steuerjahren die zwischenstaatlichen Vereinbarungen, die aus der früheren Zeit stammen und der Beseitigung von Doppelbesteuerungen dienen, innerhalb ihres räumlichen Geltungsgebietes sinngemäss Anwendung.

Artikel XXI.

Dieser Vertrag, welcher in deutscher und čechoslovakischer Urschrift gefertigt worden ist, soll ratifiziert und die Ratifikationsurkunden sollen baldmöglichst in Berlin ausgetauscht werden. Er tritt mit dem Tage der Ratifikation in Kraft und soll solange in Geltung bleiben, als er nicht von einem der vertragschliessenden Teile spätestens sechs Monate vor Ablauf eines Kalenderjahres gekündigt wird. Im Falle rechtzeitiger Kündigung verliert der Vertrag mit dem Ablauf dieses Kalenderjahres die Wirksamkeit.

Beide Texte des Vertrages sind authentisch. Der ratifizierte Vertrag wird in jedem der beiden Staaten in der amtlichen Gesetzsammlung in beiden authentischen Texten veröffentlicht werden.

B.

Vertrag

zwischen dem Deutschen Reich und der Čechoslovakischen Republik über Rechtsschutz und Rechtshilfe in Steuersachen.

Artikel I.

Als Steuern im Sinne dieses Vertrages gelten die öffentlichen Abgaben, soweit sie auf Seiten des Deutschen Reichs für das Reich und die Länder, auf Seiten der Čechoslovakischen Republik für den Staat und auf beiden Seiten in der Form von einheitlich mit diesen Abgaben zu erhebenden Zuschlägen oder Beiträgen für Rechnung anderer öffentlichrechtlicher Körperschaften erhoben werden. Ausgeschlossen sind jedoch Zölle und Verbrauchsabgaben; die Umsatz- und Luxussteuer gilt für den Anwendungsbereich dieses Vertrages nicht als Verbrauchsabgabe.

I. Rechtsschutz in Steuersachen.

Artikel II.

Die Angehörigen des einen Staates geniessen im Gebiete des anderen Staates die

stejně jako s příslušníky tohoto druhého státu, zejména požívají stejné právní ochrany před finančními úřady, soudy, finančními a správními soudy.

S právními osobami včetně společností a společenství osob, ústavy, nadacemi a jinými účelovými jměními, která nemají vlastní právní osobnosti, avšak podléhají jako takové zdanění, bude se daňově nakládati, pokud mají na území jednoho z obou států své sídlo a dle jeho zákonů právně pozůstávají, na území druhého státu stejně (odst. 1.) jako s vlastními poplatníky tohoto druhého státu.

II. Právní pomoc ve věcech daňových.

Článek III.

Oba státy se zavazují, že si budou vzájemně poskytovat úřední a právní pomoc ve všech věcech daňových a záležitostech úniku kapitálu a útěku před daní jak při vyšetřování a stanovení (předepsání) daní a jistot, tak také v řízení opravném a při vymáhání.

Článek IV.

Ve věcech daňových doručují se písemnosti a vyřizují se dožádání o úřední a právní pomoc s výhradou zvláštních ustanovení o vymáhání (čl. XI.—XIII.) bezprostředním úředním stykem úřadů obou států.

K bezprostřednímu předání žádostí o doručení nebo o jinou úřední a právní pomoc, jakož i ku jejich přijetí jsou příslušnými zemské finanční úřady.

Je-li dožádáný úřad místně nepříslušným, má dožádání předati z moci úřední příslušnému úřadu a žádající úřad o tom ihned vyrozuměti.

Článek V.

Dožádání jest sepsati, nehledíc k případům článku VI., odst. 2., úřady Německé říše v úřední řeči, úřady Československé republiky ve státní (oficiální) řeči, pokud snad nebude zvláštními smluvními nebo zákonnými předpisy určeno něco jiného.

gleiche steuerliche Behandlung, insbesondere den gleichen Schutz vor den Finanzbehörden, Gerichten, Finanz- und Verwaltungsgerichten wie die Landesangehörigen.

Juristische Personen einschliesslich der Gesellschaften sowie Personenvereinigungen, Anstalten, Stiftungen und sonstige Zweckvermögen, die keine eigene Rechtspersönlichkeit besitzen, aber als solche der Besteuerung unterliegen, geniessen, sofern sie in dem Gebiete des einen Staates ihren Sitz haben und nach dessen Gesetzen rechtlich bestehen, in dem Gebiete des anderen Staates die gleiche steuerliche Behandlung (Absatz 1) wie die entsprechenden eigenen Steuerpflichtigen dieses anderen Staates.

II. Rechtshilfe in Steuersachen.

Artikel III.

Beide Staaten verpflichten sich, in allen Steuersachen und Angelegenheiten der Kapital- und Steuerflucht sowohl bei der Ermittlung und Festsetzung (Vorschreibung) von Steuern und Sicherheiten als auch im Rechtsmittelverfahren und in der Beitreibung sich gegenseitig Amts- und Rechtshilfe zu leisten.

Artikel IV.

In Steuersachen erfolgen die Zustellung von Schriftstücken und die Erledigung von Amts- und Rechtshilfeersuchen vorbehaltlich der besonderen Bestimmungen über die Beitreibung (Artikel XI bis XIII) in unmittelbarem Geschäftsverkehr der Behörden der beiden Staaten.

Für unmittelbare Uebermittlung von Zustellungs- und sonstigen Amts- und Rechtshilfeersuchen sowie für ihre Entgegennahme sind die Landesfinanzämter zuständig.

Ist die ersuchte Behörde örtlich unzuständig, so hat sie das Ersuchen an die zuständige Behörde von Amtswegen abzugeben und die ersuchende Behörde hiervon unverzüglich zu benachrichtigen.

Artikel V.

Das Ersuchungsschreiben ist, abgesehen von den Fällen des Artikel VI, Absatz 2, seitens der Behörden des Deutschen Reiches in der Amtssprache, seitens der Behörden der Tschechoslowakischen Republik in der Staatssprache (offiziellen Sprache) abzufassen, sofern nicht durch besondere vertragliche oder

V dožadovacím přípisu jest uvéstí žádající úřad, jméno a povolání (stav) zúčastněných, a jedná-li se o doručení, adresu příjemcovu a druh písemnosti, jež má býti doručena.

Článek VI.

O doručení pečuje příslušný úřad dožadovaného státu. Tento úřad může, nehledíc k případům vylíčeným v odstavci druhém, provéstí doručení pouhým předáním spisu příjemci, pokud jest tento ku přijetí spisu ochoten.

Na přání žádajícího státu dlužno doručiti dotýcnou písemnost ve formě předepsané vlastním zákonodárstvím dožadovaného státu pro provádění doručování stejného druhu, pokud je sepsán v úřední, resp. státní (oficiální) řeči dožadovaného státu (viz článek V.) nebo pokud je připojen překlad jeho v této řeči. V těchto případech dlužno též žádost sepsati v úřední, resp. státní (oficiální) řeči dožadovaného státu neb připojiti její překlad.

S výhradou další jiné úmluvy dlužno ověřiti překlady v předchozím odstavci zmíněné přednostíou úřadu, který je pověřen odesláním dožadání.

Článek VII.

Doručení prokazuje se buď datovaným a ověřeným potvrzením příjemcovým o doručení neb osvědčením úřadu dožadovaného státu, z něhož jsou zřejmy skutečnost, forma a čas doručení.

Článek VIII.

Úřad, jemuž dožadání jest řízeno, je povinen jemu vyhověti a užiti při tom těchže donucovacích prostředků jako při vyřizování žádosti od úřadu dožadovaného státu nebo návrhu podaného k témuž účelu účastníkem. Také formy vyřízení řídí se zákony státu dožadovaného; na návrh žádajícího úřadu jest však užiti zvláštní formy, pokud se nepřičí zákonodárství dožadovaného státu.

gesetzliche Vorschriften etwas anderes bestimmt werden sollte. In dem Ersuchungsschreiben sind die ersuchende Behörde, der Name und Beruf (Stand) der Beteiligten sowie, im Falle der Zustellung, die Adresse des Empfängers und die Art des zuzustellenden Schriftstückes anzugeben.

Artikel VI.

Für die Zustellung hat die zuständige Behörde des ersuchten Staates Sorge zu tragen. Diese Behörde kann sich, abgesehen von den im Absatze 2 vorgesehenen Fällen, darauf beschränken, die Zustellung durch Übergabe des Schriftstückes an den Empfänger zu bewirken, sofern er zur Annahme bereit ist.

Auf Wunsch des ersuchenden Staates ist das zuzustellende Schriftstück in der durch die innere Gesetzgebung des ersuchten Staates für die Bewirkung gleichartiger Zustellungen vorgeschriebenen Form zuzustellen, sofern es in der Amtssprache, bzw. Staatssprache (offiziellen Sprache) des ersuchten Staates (vergl. Artikel V) abgefasst oder von einer Übersetzung in dieser Sprache begleitet ist. In diesen Fällen ist auch das Ersuchungsschreiben in der Amtssprache, bzw. Staatssprache (offiziellen Sprache) des ersuchten Staates abzufassen oder eine Übersetzung beizufügen.

Vorbehaltlich anderweitiger Übereinkunft sind die im vorstehenden Absatze vorgesehenen Übersetzungen von dem Vorstande der mit der Übermittlung des Ersuchens betrauten Behörde zu beglaubigen.

Artikel VII.

Die Zustellung wird entweder durch ein mit Datum versehenes und beglaubigtes Empfangsbekennnis des Empfängers oder durch ein Zeugnis der Behörde des ersuchten Staates, aus dem sich die Tatsache, die Form und die Zeit der Zustellung ergeben, nachgewiesen.

Artikel VIII.

Die Behörde, an die das Ersuchen gerichtet wird, ist verpflichtet, ihm zu entsprechen und dabei dieselben Zwangsmittel anzuwenden wie bei der Erledigung eines Ersuchens der Behörde des ersuchten Staates oder eines zum gleichen Zwecke gestellten Antrages eines Beteiligten. Auch die Formen der Erledigung richten sich nach den Gesetzen des ersuchten Staates; doch ist auf Antrag der ersuchenden Behörde nach einer besonderen Form zu verfahren, sofern diese der Gesetzgebung des ersuchten Staates nicht zuwiderläuft.

Užití donucovacích prostředků přípustných v území dožádaného státu je vyloučeno, pokud žadající stát na obdobnou žádost by nebyl s to, aby užil donucovacího prostředku stejného druhu.

Žadající úřad dlužno na jeho přání vyrozuměti o čase a místě jednání, jež má býti na žádost provedeno. Zúčastnění jsou oprávněni dáti se při jednání dle všeobecných předpisů platných v dožádaném státě zastupovati neb se ho osobně zúčastniti.

Článek IX.

Za vyřízení návrhů doručovacích a žádostí nesmí se vybírat žádné poplatky neb náhrady výloh; vyjmuty jsou pouze, s výhradou jiné dohody, náhrady vyplacené osobám převzýným neb znalcům a výlohy vzniklé spolupůsobením výkonného orgánu v případech článku VI., odst. 2., nebo použitím zvláštní formy dle článku VIII., odst. 1.

Článek X.

Pro právní pomoc v řízení vymáhacím užije se ustanovení této smlouvy, pokud není v článku XI. až XIII. nařízeno něco odlišného.

Článek XI.

Nenaříkatelná opatření (rozhodnutí, usnesení, nařízení) v daňových věcech dlužno na návrh, který podá nejvyšší finanční správní úřad jednoho státu stejnému úřadu druhého státu, bezplatně uznati a vykonati. Uznání musí býti výslovně vyřčeno.

Opatření zmíněná v odstavci 1. vykonají se bez slyšení stran dle zákonodárství státu, v němž výkon se provádí.

K žádosti o výkon dlužno připojiti prohlášení příslušného úřadu žadajícího státu, že opatření není již naříkatelným; příslušnost tohoto úřadu osvědčí nejvyšší finanční správní úřad žadajícího státu.

Die Anwendung eines im Gebiete des ersuchten Staates zulässigen Zwangsmittels ist ausgeschlossen, soweit der ersuchende Staat im Falle eines entsprechenden Ersuchens nicht in der Lage wäre, ein gleichartiges Zwangsmittel anzuwenden.

Die ersuchende Behörde ist auf ihr Verlangen von der Zeit und dem Orte der auf das Ersuchen vorzunehmenden Handlung zu benachrichtigen. Die Beteiligten sind berechtigt, sich bei der Handlung nach den allgemeinen in dem ersuchten Staate maßgebenden Vorschriften vertreten zu lassen oder ihr beizuwohnen.

Artikel IX.

Für die Erledigung von Zustellungsanträgen und von Ersuchen dürfen keinerlei Gebühren oder Auslagen erhoben werden; ausgenommen sind vorbehaltlich anderweitiger Übereinkunft die an Auskunftspersonen oder Sachverständige gezahlten Entschädigungen, sowie die Auslagen, die durch die Mitwirkung eines Vollziehungsorgans in den Fällen des Artikel VI, Absatz 2, oder durch die Anwendung einer besonderen Form gemäss Artikel VIII, Absatz 1, entstanden sind.

Artikel X.

Auf die Rechtshilfe im Beitreibungsverfahren finden die Bestimmungen dieses Vertrages Anwendung, soweit nicht in den Artikeln XI bis XIII etwas Abweichendes angeordnet ist.

Artikel XI.

Unanfechtbare Verfügungen (Entscheidungen, Beschlüsse, Anordnungen) in Steuer-sachen sind auf Antrag, der von der obersten Finanzverwaltungsbehörde des einen Staates an die gleiche Behörde des andern Staates zu richten ist, kostenfrei anzuerkennen und zu vollstrecken. Die Anerkennung muss ausdrücklich ausgesprochen werden.

Die im Absatz 1 bezeichneten Verfügungen werden ohne Anhörung der Parteien gemäss der Gesetzgebung des Staates vollstreckt, in dem die Vollstreckung betrieben wird.

Dem Ersuchen um Vollstreckung ist eine Erklärung der zuständigen Behörde des ersuchenden Staates beizufügen, dass die Verfügung unanfechtbar geworden ist; die Zuständigkeit dieser Behörde ist durch die oberste Finanzverwaltungsbehörde des ersuchenden Staates zu bescheinigen.

K rozhodujícímu výroku opatření musí být připojen jeho překlad vyhotovený — s výhradou jinaké dohody — v úřední, resp. státní (oficiální) řeči dožádaného státu (viz článek V.).

Prohlášení a osvědčení dle odstavce 3. a překlad dle odstavce 4. ověří se nejvyšším finančním správním úřadem žádajícího státu nebo přísežným tlumočnickem dožádaného státu.

Článek XII.

Na základě proveditelných opatření, jež nastala se ještě nenaříkatelnými, může být proti příslušníkům žádajícího státu požadováno prozatímní zajištění zájmem. Postižený jest oprávněn přivoditi zrušení zájmu poskytnutím jistoty, jejíž způsob a výše musí být stanovena v žádosti.

Článek XIII.

Žádosti o určitý způsob výkonu neb zajištění jest vyhověti, pokud je tento způsob výkonu nebo zajištění přípustným dle práva státu žádajícího i dožádaného; jinak řídí se způsob a provedení výkonu nebo zajištění právem dožádaného státu.

Článek XIV.

Úřední a právní pomoc neposkytuje se proti příslušníkům dožádaného státu, kteří mají své bydliště neb se trvale zdržují v území tohoto státu. Toto ustanovení neplatí co do úřední a právní pomoci k uplatnění daňových nároků, které proti poplatníkovi povstaly v době, kdy byl příslušníkem státu žádajícího.

Úřední a právní pomoc může být odmítnuta, domnívá-li se stát, který o poskytnutí pomoci byl požádán, že by jí byla ohrožena jeho výsostná práva neb jeho bezpečnost.

Žádosti, dle nichž mají být opatřeny v oblasti dožádaného státu přípustné výpovědi, oznámení nebo dobrozdání osob, které nejsou

Der entscheidende Spruch der Verfügung muss von einer Uebersetzung begleitet sein, die vorbehaltlich anderweitiger Uebereinkunft in der Amtssprache, bezw. Staatssprache (offiziellen Sprache) des ersuchten Staates (vergl. Artikel V) abgefasst ist.

Die Erklärung und die Bescheinigung gemäss Absatz 3 und die Uebersetzung gemäss Absatz 4 müssen durch die oberste Finanzverwaltungsbehörde des ersuchenden Staates oder durch einen beeidigten Dolmetscher des ersuchten Staates beglaubigt sein.

Artikel XII.

Auf Grund von vollstreckbaren Verfügungen, die noch nicht unanfechtbar geworden sind, kann gegenüber Angehörigen des ersuchenden Staates einstweilige Sicherstellung im Wege der Beschlagnahme verlangt werden. Der Betroffene ist berechtigt, die Aufhebung der Beschlagnahme durch Leistung einer Sicherheit herbeizuführen, deren Art und Höhe in dem Ersuchen bestimmt sein müssen.

Artikel XIII.

Dem Ersuchen um eine bestimmte Art der Vollstreckung oder Sicherstellung ist zu entsprechen, soweit diese Art der Vollstreckung oder Sicherstellung nach dem Rechte des ersuchenden und des ersuchten Staates zulässig ist. Im übrigen richten sich die Art und Durchführung der Vollstreckung oder Sicherstellung nach dem Rechte des ersuchten Staates.

Artikel XIV.

Die Amts- und Rechtshilfe wird nicht gegen Angehörige des ersuchten Staates gewährt, die innerhalb des Gebietes dieses Staates ihren Wohnsitz oder dauernden Aufenthalt haben. Diese Bestimmung gilt nicht für die Amts- und Rechtshilfe zur Durchführung von Steueransprüchen, die gegen den Steuerpflichtigen in einem Zeitpunkt begründet waren, zu dem er die Staatsangehörigkeit des ersuchenden Staates besass.

Die Amts- und Rechtshilfe kann abgelehnt werden, wenn der Staat, der um die Hilfeleistung ersucht ist, sie für geeignet hält, seine Hoheitsrechte oder seine Sicherheit zu gefährden.

Ersuchen, auf Grund deren im Gebiete des ersuchten Staates zulässige Auskünfte, Anzeigen oder Gutachten von Personen, die

zúčastněny jako poplatníci, mohou býti zamítnuty, pokud žádající stát není dle svého vlastního zákonodárství s to, aby žádal obdobné výpovědi, oznámení nebo dobrozdání. Totéž platí o žádostech, domáhajících se sdělení skutečných poměrů nebo právních vztahů, pokud znalost těchto poměrů nebo vztahů jest získána jen na základě povinností k podání zprávy, oznámení nebo dobrozdání, které v území žádajícího státu neexistují, jakož i o jiných dožádáních, pokud by jim mohlo býti vyhověno jen porušením obchodního, provozního nebo živnostního tajemství.

Článek XV.

Vyhoví-li se žádosti zcela nebo částečně, je dožádaný úřad povinen ihned vrozuměti úřad žádající o způsobu vyřízení.

Pokud se této žádosti nevyhoví, oznámí to dožádaný úřad neprodleně žádajícímu úřadu s udáním důvodů a jinak na jevo vyšlých okolností, jež jsou důležité pro další sledování věci.

Článek XVI.

Pro dotazy, výpovědi, oznámení a dobrozdání i pro jiná sdělení, která docházejí některému státu právní pomocí, platí zákonně předpisy tohoto státu o úřední mlčelivosti a zachování v tajnosti.

III. Ověřování listin.

Článek XVII.

Finančními soudy jednoho státu sepsané, vydané neb ověřené listiny nepotřebují k použití v území druhého státu ve věcech daňových žádného ověření (legalisace), mají-li pečeť nebo razítko soudu.

Ke zmíněným listinám patří i listiny podepsané soudním písařem (soudní kanceláří), pokud tento podpis dostačuje dle zákonů státu, kterému náleží onen soud.

nicht als Steuerpflichtige beteiligt sind, eingezogen werden sollen, können abgelehnt werden, soweit der ersuchende Staat nach seiner eigenen Gesetzgebung nicht in der Lage ist, entsprechende Auskünfte, Anzeigen oder Gutachten zu verlangen. Das Gleiche gilt für Ersuchen, die auf Mitteilung tatsächlicher Verhältnisse oder rechtlicher Beziehungen gerichtet sind, sofern die Kenntnis dieser Verhältnisse oder Beziehungen nur auf Grund von Auskunfts-, Anzeige- oder Gutachterpflichten gewonnen ist, die in dem Gebiete des ersuchenden Staates nicht bestehen, sowie für andere Ersuchen, soweit ihnen nur unter Verletzung eines Geschäfts-, Betriebs- oder Gewerbegeheimnisses genügt werden könnte.

Artikel XV.

Wird dem Ersuchen ganz oder teilweise entsprochen, so ist die ersuchende Behörde von der ersuchten Behörde über die Art der Erledigung unverzüglich zu unterrichten.

Soweit dem Ersuchen nicht entsprochen wird, hat die ersuchte Behörde die ersuchende Behörde hiervon unter Angabe der Gründe und der sonst bekannt gewordenen Umstände, die für die Weiterführung der Sache von Bedeutung sind, unverzüglich zu benachrichtigen.

Artikel XVI.

Auf die Anfragen, Auskünfte, Anzeigen und Gutachten sowie auf sonstige Mitteilungen, die im Wege der Rechtshilfe einem Staate zugehen, finden die gesetzlichen Vorschriften dieses Staates über die Amtsverschwiegenheit und Geheimhaltung Anwendung.

III. Beglaubigung von Urkunden.

Artikel XVII.

Die von Finanzgerichten des einen Staates aufgenommenen, ausgestellten oder beglaubigten Urkunden bedürfen, wenn sie mit dem Siegel oder Stempel des Gerichtes versehen sind, zum Gebrauch im Gebiete des anderen Staates in Steuersachen keiner Beglaubigung (Legalisation).

Zu den bezeichneten Urkunden gehören auch die von dem Gerichtsschreiber (der Gerichtskanzlei) unterschriebenen Urkunden, sofern diese Unterschrift nach den Gesetzen des Staates genügt, dem das Gericht angehört.

Článek XVIII.

Listiny, které jsou sepsány, vydány neb ověřeny nejvyšším neb některým vyšším finančním správním úřadem jednoho z obou států a mají pečeť nebo razítko úřadu, nepotřebují k použití v území druhého státu ve věcech daňových žádného ověření (legalisace).

Oba státy sdělí si navzájem úřady přicházející v úvahu seznamem, který po obapolné dohodě může býti kdykoliv správní cestou změněn nebo doplněn.

IV. Závěrečná ustanovení.

Článek XIX.

Oba státy se zavazují, že uzavrou dohodu o vzájemné právní pomoci v daňových věcech trestních. Při tom jest zamýšleno upravití oboustrannou povinnost k vydání pro úmyslné zkrácení daní a úmyslná jednání proti zákonům o úniku kapitálu a útěku před daní, a to jak co do žádaných osob, tak i co do majetkových hodnot, jež byly pravoplatným trestním rozsudkem nebo nenaříkatelným výměrem finančního úřadu zabaveny nebo prohlášeny za propadlé.

Článek XX.

Nejvyšší správní finanční úřady obou států mohou provéstí další ujednání ve smyslu této smlouvy. Mohou zejména smluviti ustanovení o odvodu výtěžku z výkonů a určení průměrného kursu pro přepočítání částek, pro něž se má výkon provéstí.

Článek XXI.

Tato smlouva, která byla podepsána v československém a německém prvopise, budiž ratifikována a ratifikační listiny buďtež pokud možno nejdříve v Berlíně vyměněny. Tato smlouva nabývá účinnosti dnem ratifikace a potrvá v platnosti potud, pokud nebude jednou ze smluvních stran nejpozději 6 měsíců před uplynutím kalendářního roku vypovězena. Při včasné výpovědi pozbývá smlouva

Artikel XVIII.

Urkunden, die von der obersten oder einer höheren Finanzverwaltungsbehörde des einen der beiden Staaten aufgenommen, ausgestellt oder beglaubigt und mit dem Siegel oder Stempel der Behörde versehen sind, bedürfen zum Gebrauch im Gebiete des anderen Staates in Steuersachen keiner Beglaubigung (Legalisation).

Die beiden Staaten werden die in Betracht kommenden Behörden in einem Verzeichnis bekanntgeben, das im beiderseitigen Einverständnis jederzeit auf dem Verwaltungswege geändert oder ergänzt werden kann.

IV. Schlussbestimmungen.

Artikel XIX.

Die beiden Staaten verpflichten sich, ein Abkommen über gegenseitige Rechtshilfe in Steuerstrafsachen zu schliessen. Dabei ist in Aussicht genommen, die beiderseitige Auslieferungspflicht wegen vorsätzlicher Steuerhinterziehung und vorsätzlicher Zuwiderhandlungen gegen die Kapitalabwanderungs- und Steuerfluchtgesetze, und zwar sowohl hinsichtlich der beanspruchten Personen als auch hinsichtlich der durch rechtskräftiges Strafurteil oder unanfechtbaren Bescheid einer Finanzbehörde eingezogenen oder für verfallen erklärten Vermögenswerte zu regeln.

Artikel XX.

Die obersten Finanzverwaltungsbehörden der beiden Staaten können weitere Vereinbarungen im Sinne dieses Vertrages treffen. Sie können insbesondere Bestimmungen über die Abführung von Vollstreckungserlösen und die Festsetzung eines Durchschnittskurses für die Umrechnung der Beträge vereinbaren, wegen deren eine Vollstreckung zu erfolgen hat.

Artikel XXI.

Dieser Vertrag, welcher in deutscher und československé Urschrift gefertigt ist, soll ratifiziert und die Ratifikationsurkunden sollen baldmöglichst in Berlin ausgetauscht werden. Er tritt mit dem Tage der Ratifikation in Kraft und soll solange in Geltung bleiben, als er nicht von einem der vertragsschliessenden Teile spätestens sechs Monate vor Ablauf eines Kalenderjahres gekündigt

účinnosti uplynutím tohoto kalendářního roku.

Oba texty smlouvy jsou autentické. Ratifikovaná smlouva bude uveřejněna v každém z obou států v úřední sbírce zákonů v obou autentických textech.

Na důkaz toho zmocnění obou států tyto smlouvy podepsali a pečetěmi opatřili.

V P r a g e, dne 31. prosince 1921.

Za Československou republiku:
Dr. Bohumil Vlasák v. r.
Dr. Vladimír Valníček v. r.
Dr. Richard Stretti v. r.

L. S.

Závěrečný protokol.

Při podpisu dnes sjednaných smluv mezi Československou republikou a Německou říší o urovnání tuzemského a cizozemského zdanění, zvláště o zamezení dvojího zdanění v oboru přímých daní (A), jakož i o právní ochraně a právní pomoci ve věcech berních (B), učinili podepsaní zmocnění tato souhlasná prohlášení, která jsou integrující částí smluv:

k A.

1. Za přímé daně ve smyslu smlouvy A se pokládají na straně Německé říše nynější a příští říšské a zemské daně z příjmu a z majetku, počítajíc v to daň z výnosu kapitálu, jakož i nynější a příští daně vybírané zeměmi z majetku pozemkového a z provozování živností;

na straně Československé republiky nynější a příští státní daně výnosové s přírážkami, daně z příjmu a daně z majetku.

Obě strany shodují se v tom, že daně dědické nepokládají se za přímé daně ve smyslu této smlouvy. Vyhrazují si stran dědických daní sjednati zvláštní úmluvy.

wird. Im Falle rechtzeitiger Kündigung verliert der Vertrag mit dem Ablauf dieses Kalenderjahres die Wirksamkeit.

Beide Texte des Vertrages sind authentisch. Der ratifizierte Vertrag wird in jedem der beiden Staaten in der amtlichen Gesetzsammlung in beiden authentischen Texten veröffentlicht werden.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten beider Staaten diese Verträge unterfertigt und mit Siegeln versehen.

P r a g, den 31. Dezember 1921.

Für das Deutsche Reich:
Hans Heinrich Dieckhoff m. p.
Ernst Peiffer m. p.
Dr. Herbert Dorn m. p.

L. S.

Schlußprotokoll.

Bei der Unterzeichnung der am heutigen Tage zwischen dem Deutschen Reiche und der čechoslovakischen Republik abgeschlossenen Verträge zur Ausgleichung der in- und ausländischen Besteuerung, insbesondere zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der direkten Steuern (A) sowie über Rechtsschutz und Rechtshilfe in Steuersachen (B) haben die unterzeichneten Bevollmächtigten folgende übereinstimmende Erklärungen abgegeben, welche einen integrierenden Teil der Verträge selbst bilden sollen:

zu A.

1. Als direkte Steuern im Sinne des Vertrages A gelten auf Seiten des Deutschen Reiches die gegenwärtigen und künftigen Steuern des Reichs und der Länder vom Einkommen und Vermögen einschliesslich der Kapitalertragsteuer, sowie die von den Ländern erhobenen gegenwärtigen und künftigen Steuern vom Grundvermögen und vom Gewerbebetrieb;

auf Seiten der čechoslovakischen Republik die gegenwärtigen und künftigen staatlichen Ertragsteuern samt Zuschlägen, Einkommensteuern und Steuern vom Vermögen.

Beide Teile sind darüber einig, dass die Erbschaftsteuern nicht als direkte Steuern im Sinne dieses Vertrages gelten. Sie behalten sich vor, bezüglich der Erbschaftsteuer besondere Vereinbarungen zu treffen.

Pochybnosti o příslušnosti té které daně ke druhům daní nahoře vyznačeným objasní se dohodou mezi nejvyššími finančními správními úřady obou států.

2. Obě strany jsou srozuměny, že ustanoveními této smlouvy nejsou dotčeny zákony smluvních států o zvláštním zdanění tantiém.

3. Obě strany jsou srozuměny, aby dělníci, kteří mají v jednom státě své bydliště a kteří za výdělkem docházejí do druhého státu, podrobeni byli svým pracovním příjmem v rámci článku I. smlouvy A dani toliko v tom státě, ve kterém mají své bydliště.

Dále jsou srozuměny, aby studující, kteří se zdržují v jednom ze smluvních států pouze za studiem, nebyli stran platů na udržování a studie, které dostávají od svých příslušníků bydlících ve druhém státě smluvním, podrobováni dani ve státě, v němž se zdržují za studiem, pokud jsou převážně odkázáni na tyto příjmy.

4. Obě strany jsou srozuměny, aby stran zdanění obchodníků dřívím, kteří mají v obou státech provozovny, platila tato ustanovení:

U obchodníků dřívím, kteří mají v obou státech provozovny, započítá se ten díl provozování, který záleží ve vývozu dříví nakoupeného s použitím provozovny, ležící v jednom státě, do druhého státu, provozovnam v obou státech jen polovicí.

Budiž tedy při vyšetřování zdanitelného zisku tuzemské provozovny v obou státech zjištěn zisk nebo ryzí výtěžek z tohoto obratu, avšak zdaněn jenom z polovice jakožto zisk (výtěžek) plynoucí z tuzemské provozovny; v témž smyslu buďtež i známky rozhodné pro výnosnost takového obchodu započteny jen z polovice.

Zbývající část obratu každé provozovny započítá se jí plně.

Zpracuje-li se dříví v jednom z obou států dále, nepřihlíží se ke známkám provozovacím této výrobní činnosti a k zisku z tohoto zpra-

Zweifel über die Zugehörigkeit einer Steuer zu den oben bezeichneten Steuerarten werden im Einvernehmen zwischen den obersten Finanzverwaltungsbehörden der beiden Staaten geklärt werden.

2. Es besteht Einverständnis darüber, dass durch die Bestimmungen dieses Vertrages die Gesetze der vertragschliessenden Staaten über die Sonderbesteuerung der Tantiemen nicht berührt werden.

3. Es besteht Einverständnis darüber, dass Arbeiter, die in dem einen Staate ihren Wohnsitz haben und in dem anderen Staate ihrem Erwerbe nachgehen, hinsichtlich ihres Arbeitseinkommens im Rahmen des Artikel I des Vertrages A nur in dem Staate, in welchem sie ihren Wohnsitz haben, zur Steuer herangezogen werden sollen.

Es besteht ferner Einverständnis darüber, dass Studenten, die sich nur zu Studienzwecken in einem Vertragsstaate aufhalten, für die Unterhalts- und Studiengelder, die sie von ihren in dem anderen Vertragsstaate wohnhaften Angehörigen erhalten, nicht zur Steuer im Staate des Studienaufenthaltes herangezogen werden sollen, sofern sie auf diese Bezüge überwiegend angewiesen sind.

4. Es besteht Einverständnis darüber, dass für die Besteuerung der Holzhändler, welche in beiden Staaten Betriebsstätten haben, folgende Bestimmungen gelten sollen:

Bei Holzhändlern, welche in beiden Staaten Betriebsstätten haben, wird derjenige Teil des Betriebes, welcher in dem Exporte des unter Verwendung der in dem einen Staate gelegenen Betriebsstätte angekauften Holzes in den anderen Staat besteht, den beiderseitigen Betriebsstätten nur je zur Hälfte angerechnet.

Sohin ist bei der Ermittlung des zu steuernden Gewinnes der inländischen Betriebsstätte in jedem der beiden Staaten der Gewinn beziehungsweise Reinertrag aus diesem Umsatze festzustellen, jedoch nur zur Hälfte; als aus der inländischen Betriebsstätte herrührend, der Besteuerung zu unterziehen; in dem gleichen Sinne sind die für die Ertragsfähigkeit eines solchen Geschäftsverkehrs massgebenden Merkmale auch nur zur Hälfte in Ansatz zu bringen.

Der erübrigende Teil des Umsatzes jeder Betriebsstätte wird derselben ganz zugerechnet.

Sofern in einem der beiden Staatsgebiete eine weitere Bearbeitung des Holzes stattfindet, sind die Betriebsmerkmale dieses Pro-

cování plynoucímu při zdaňování obchodu dřívím ve druhém státě.

Seznam příloha M prováděcího nařízení I. k zákonu o osobních daních z 25. října 1896, č. 220 ř. z., bude jako dosud i dále obsahovat obchodníky dřívím a jako známku, již dlužno zjistiti, počet pevných metrů nakoupeného dříví.

5. Obě strany jsou podle příslušného prohlášení československé vlády srozuměny, že se zákona o nostrifikaci ze dne 11. prosince 1919, č. 12 Sb. z. a n. z r. 1920, vůči říšsko-německým podnikům fyzických osob vůbec neužije, vůči podnikům společností, které podléhají veřejnému účtování, v to počítajíc společnosti s r. o., neužije nikterak z důvodů berních.

Ostatně nepředbíhá se stanovisku obou států k otázce užití zákona o nostrifikaci.

k B.

1. Ustanovení článku II., odstavec 1. a 2., jest vykládati tak, že s poplatníky tam jmenovanými má býti nakládáno daňově stejným způsobem nejen formálně, nýbrž i věcně.

2. Aby si usnadnily přezkoušení věcné vzájemnosti pro poskytování právní pomoci, smluvní strany vymění si přehledy o pravomoci finančních úřadů, o kterých se smí předpokládati shoda co do právních zásad německého a československého práva při požádání o právní pomoc. Přehledy mají zvláště dáti vysvětlení

a) o výpovědích, oznámeních, dobrozdáních a průkazních prostředcích, které mohou býti požadovány od poplatníků anebo od třetích osob,

b) o donucovacích prostředcích, o zajišťovacích a vykonávacích opatřeních, přípustných vůči poplatníkům nebo třetím osobám.

Dokud nejsou přehledy vyměněny a oběma stranami uznány, dlužno připojit k jednotlivé žádosti o právní pomoc osvědčení vyšších

duktionsbetriebes und der aus dieser Bearbeitung sich ergebende Gewinn bei der Besteuerung des Holzhandels im anderen Staatsgebiete ausser Betracht zu lassen.

Das Verzeichnis Beilage M der Vollzugsvorschrift I. zum Personalsteuergesetze vom 25. Oktober 1896, R. G. Bl. Nr. 220, wird, wie bisher, die Holzhändler, sowie als festzustellendes Merkmal die Zahl der Festmeter des angekauften Holzes weiter enthalten.

5. Es besteht auf Grund einer dahin gehenden Erklärung der čechoslovakischen Regierung Einverständnis darüber, dass das Nostrifikationsgesetz vom 11. Dezember 1919, Nr. 12 der Sammlung der Gesetze und Verordnungen ex 1920, gegenüber reichsdeutschen Unternehmungen physischer Personen überhaupt nicht, gegenüber Unternehmungen von Gesellschaften, die der öffentlichen Rechnungslegung unterliegen, einschliesslich der Gesellschaften m. b. H. keinesfalls aus steuerlichen Gründen Anwendung finden soll.

Im übrigen wird der Stellungnahme der beiden Staaten zu der Frage der Anwendung des Nostrifikationsgesetzes nicht vorgegriffen.

zu B.

1. Die Bestimmung des Artikel II, Abs. 1 und 2, ist dahin auszulegen, dass die dort genannten Steuerpflichtigen steuerlich nicht nur formell, sondern auch materiell gleich behandelt werden.

2. Die vertragschliessenden Teile werden, um die Prüfung der materiellen Gegenseitigkeit für die Gewährung der Rechtshilfe zu erleichtern, Aufstellungen über die Befugnisse der Finanzbehörden austauschen, für die Uebereinstimmung in den Rechtsgrundsätzen des deutschen und des čechoslovakischen Rechts bei Rechtshilfeersuchen angenommen werden darf. Die Aufstellungen sollen insbesondere Aufschluss geben

a) über die Auskünfte, Anzeigen, Gutachten und Beweismittel, die von den Steuerpflichtigen oder von dritten Personen verlangt werden können,

b) über die Zwangsmittel, Sicherungs- und Vollstreckungsmassnahmen, die gegenüber den Steuerpflichtigen oder dritten Personen zulässig sind.

Solange die Aufstellungen nicht ausgetauscht und von beiden Seiten anerkannt sind, ist dem einzelnen Rechtshilfeersuchen eine

finančních úřadů žádajícího státu, které úředně zjišťuje, že obdobné žádosti dle práva žádajícího státu bude vyhověno. K osvědčení tomu nutno přiložit překlad v řeči žádaného státu (viz článek V.). Na překlad vztahuje se obdobně článek VI., odstavec 3., této smlouvy.

3. Zásadně nemůže býti vyžadováno zaslání spisů. K výjimkám jest zapotřebí dohody obou nejvyšších finančně-správních úřadů; žádati má se však o zaslání spisů jen tehdy, když toho vyžadují nutkavé zájmy žádajícího státu. Nedotčeno zůstává právo každého státu, přiložit ke své žádosti vlastní spisy, jež mají prospěti provedení žádosti.

4. Jsou-li dány podmínky odpisu daně pro nedobytnost dle předpisů dožádaného státu, vrátí dožádaný úřad žádost úřadu žádajícímu, připoje k ní osvědčení, že tyto předpoklady jsou dány, s doklady, které o tom jsou po ruce.

5. Právní ochrana a právní pomoc, ujednané touto smlouvou, mají býti poskytovány také pro daňové případy a co do skutečností, vztahujících se na minulost.

V P r a z e, dne 31. prosince 1921.

Za Československou republiku:

Dr. Bohumil Vlasák v. r.

Dr. Vladimír Valníček v. r.

Dr. Richard Stretti v. r.

Bescheinigung der höheren Finanzverwaltungsbehörden des ersuchenden Staates beizufügen, die amtlich feststellt, dass einem entsprechenden Ersuchen nach dem Rechte des ersuchenden Staates genügt werden wird. Der Bescheinigung ist eine Uebersetzung in der Sprache des ersuchten Staates beizufügen (vergl. Artikel V). Auf die Uebersetzung findet Artikel VI, Absatz 3, des Vertrages entsprechende Anwendung.

3. Eine Uebersendung von Akten kann grundsätzlich nicht gefordert werden. Ausnahmen bedürfen des Einvernehmens der beiden obersten Finanzverwaltungsbehörden; das Ersuchen um Uebermittlung von Akten soll indessen nur gestellt werden, wenn dringende Interessen des ersuchenden Staates es erheischen. Unberührt bleibt die Befugnis jedes Staates, seinen Ersuchen eigene Akten beizugeben, die der Durchführung der Ersuchen dienen sollen.

4. Sind die Voraussetzungen der Niederschlagung wegen Uneinbringlichkeit der Steuer nach den Vorschriften des ersuchten Staates gegeben, so leitet die ersuchte Behörde das Ersuchen unter Beifügung einer Bescheinigung über das Vorliegen der Voraussetzungen und der hierfür vorhandenen Belege an die ersuchende Behörde zurück.

5. Der Rechtsschutz und die Rechtshilfe, welche in diesem Vertrage vereinbart sind, sollen auch für Steuerfälle und im Hinblick auf Tatsachen gewährt werden, die sich auf die Vergangenheit beziehen.

P r a g, den 31. Dezember 1921.

Für das Deutsche Reich:

Hans Heinrich Dieckhoff m. p.

Ernst Peiffer m. p.

Dr. Herbert Dorn m. p.

Smlouvy tyto vyhlašují se s podotknutím, že byly na základě usnesení Národního shromáždění, a sice poslanecké sněmovny ze dne 24. června 1922 a senátu ze dne 10. července 1922 ratifikovány listinou ze dne 23. prosince 1922, která byla podepsána presidentem republiky Československé a ministrem zahraničních věcí. Dne 21. dubna 1923 byly vyměněny ratifikační listiny v Berlíně, čímž tyto smlouvy nabyly mezinárodní působnosti.

Dr. Beneš v. r.